

Bilag til beretn. om Dan Lyngesagen

de afgivne forklaringer og det indhentede materiale »bekræfter, at der ikke har været en sådan kontakt«, jf. beretningen side 1247 og pkt. 2 ovenfor.

Det fremgår endvidere – ligeledes som den samlede kommissionens opfattelse – at »særlige hensyn kan gøre sig gældende ved besvarelsen af spørgsmål om PET's virksomhed, og at udgangspunktet må være, at Justitsministeriet må afstå fra i besvarelser af spørgsmål – herunder spørgsmål fra Folketinget – at oplyse om PET's samarbejdspartnere«, jf. beretningen side 1248.

I forlængelse heraf anfører kommissionens flertal (Lis Sejr og Claus Søgaard-Christensen), at man »kan tiltræde den vurdering, som er kommet til udtryk i de afgivne forklaringer, og hvorefter Justitsministeriet i besvarelsen af det stillede spørgsmål efter den almindelige praksis for så vidt angår PET's arbejdsområder måtte vælge mellem enten at svare, at man ikke kunne udtale sig, eller at svare afgrænset om en direkte kontakt inden for området for bekæmpelse af rockerkriminalitet«, jf. beretningen side 1249.

Kommissionens mindretal (Eva Smith) har på dette punkt en anden vurdering, idet det efter mindretallets opfattelse synes at være »særlig u hensigtsmæssigt at indføre en »åbenhed«, hvor det tilkendegives, at der inden for et bestemt område ikke har været kontakt, idet dette naturligt må føre til en modsætningsslutning«, jf. beretningen a.st.

4. Spørgsmålet om, hvorvidt der ved besvarelsen skulle være afgivet »urigtige oplysninger om kontakter mellem Dan Lynges og politiet« (jf. pkt. 1 ovenfor), omtales herudover nærmere i beretningen side 1250-1252.

Det fremgår således af beretningen side 1250, at kommissionen har forstået kritikken af Justitsministeriets besvarelse således, at »Justitsministeriet i formuleringen af svaret ikke med tilstrækkelig tydelighed har angivet, at man kun svarede for en afgrænset del af PET's virksomhed, at der ikke i formuleringen af spørgsmålet var lagt op til en sådan afgrænsning, og at man ved svaret således har givet Folketinget et fejlagtigt indtryk af, at PET ikke inden for nogen af PET's arbejdsområder havde været i direkte kontakt med Dan Lynges.«

I den forbindelse anfører kommissionens flertal – for så vidt angår spørgsmålet om justitsmi-

nisterens ansvar – bl.a. følgende, jf. beretningen a.st.

»Flertallet af kommissionens medlemmer (Lis Sejr og Claus Søgaard-Christensen) anser problemstilling for at omhandle den valgte formulering af det afgivne svar. En vurdering af, om den valgte formulering i tilstrækkelig grad præciserer præmisserne for svaret, lader sig ikke gøre, uden samtidig at udtale sig om, hvorvidt der med svaret er givet Folketinget urigtige eller vildledende oplysninger, jf. lov om ministres ansvarlighed § 5, stk. 2. Flertallet finder derfor, at formuleringen af svaret ikke vil kunne behandles af kommissionen, da det som tidligere anført [jf. beretningen side 1246] ikke er en del af kommissionens opgaver at udtale sig om ministres ansvar – hvad enten dette måtte indebære, at ministeren ifølge kommissionens vurdering fritages for ansvar eller findes at have tilsidesat sine pligter. Efter flertallets opfattelse ligger det således uden for kommissionens kompetence at udtale sig om, hvorvidt afgrænsningen af området, som svaret angår, er markeret tilstrækkeligt tydeligt ved den valgte formulering.

Som jeg forstår kommissionens mindretal (Eva Smith), er man – for så vidt angår spørgsmålet om ministerens ansvar – enig i den forståelse af lov om undersøgelseskommissioner, som flertallet giver udtryk for, jf. beretningen side 1251-1252.

Det kan tilføjes, at mindretallet – for så vidt angår spørgsmålet om embedsmandsansvar – finder, at »udkastet til spørgsmålets besvarelse ikke burde have været udformet som sket, og at ministeren således ikke burde have været rådgivet til at afgive dette svar til Folketinget.« I betragtning af, at besvarelsen ikke indeholder urigtige oplysninger (jf. herved pkt. 2 og 3 ovenfor), finder mindretallet imidlertid ingen anledning til, at et tjenstligt eller retligt ansvar søges gennemført, jf. beretningens a.st.

5. I en skrivelse af 28. juni 2006 fremkom jeg med bemærkninger til et udkast til undersøgelseskommissionens beretning (der i alt væsentligt svarer til den endelige beretning). Jeg vedlægger til underudvalgets orientering en kopi af denne skrivelse, der også er optrykt som bilag til kommissionens beretning, jf. beretningens protokoller og bilag (bind 4) side 648.

Som det fremgår af skrivelsen, er det også i dag min opfattelse, at der ikke ved den omtalte